

nu komme ind paa, ej heller paa det Forslag, som det samme ærede Medlem har stillet under Nr. 8, og som naturligvis vil blive begrundet af ham. — Tilbage staar for mig kun at omtale Ændringsforslaget under Nr. 14, hvor det foreslaas, at Ordet „kan“ i tredie Linie ændres til „skal“. Det vil sige, at man paalægger det som Pligt for Forsikringsraadet at nægte Selskaber, hvis tekniske Grundlag findes at hvile paa et System, som aabenbart er af en saadan Art, at en betryggende Livsforsikringsvirksomhed ej derpaa kan grundes, at etablere en saadan Virksomhed, medens det, naar der stod „kan“, kun var en Henstilling, som Forsikringsraadet kunde følge eller undlade at følge. — Under Nr. 15 er der opstillet en Ændring, ved hvilken Udvalget nu indstiller til det høje Ting at genindsætte en Bestemmelse, som fandtes i det oprindelige Forslag, og som gaar ud paa, at man i visse Tilfælde undtagelsesvis kan etablere en skandinavisk Kommission til Afgørelse af særlig vanskelige Livsforsikringssspørgsmaal. Udvalget er nemlig blevet gjort opmærksom paa, at der kunde tænkes Tilfælde, hvor det var nyttigt at have en saadan videre Kreds af sagkyndige at henvende sig til. — Under Nr. 16 foreslaas, at 5te Stykke i § 57 udgaar. Det var en særlig streng Straffebestemmelse, som gik ud paa, at naar et Selskab var idømt Bøder paa mindst 400 Kr., skulde Retten til at tegne Forsikringer fremtidig tillige kunne fratages Selskabet ved Dom. Man finder, at det er noget for haardt, at dette skal kunne ske paa denne Maade. Der er andre Maader at standse en Livsforsikringsvirksomhed paa, naar det er nødvendigt, og Udvalget henstiller derfor, at denne Bestemmelse udgaar. — Under Nr. 17 er der et Forslag, som tilsigter, at Forsikringsraadet skal kunne oprettes, endnu før Loven er traadt i Kraft, for at det kan have sine forberedende Arbejder gjorte, saa at det straks kan træde i fuld Virksomhed, den Dag Loven træder i Kraft. Jeg har kun at tilføje den Bemærkning, at den Tillidsmand, som Forsikringsraadet skal have, som skal paatægne de Værdier, der her skal disponeres over, og som Forsikringsraadet vel sagtens vælger inden for sin Midte, selvfølgelig skal lønnes af de almindelige Midler, der stilles til Forsikringsraadets Raadighed af Livsforsikringsselskaberne, og at disse altsaa ikke skulle have en yderligere Byrde ved at lønne en saadan Tillidsmand. Til disse Ord kan jeg paa nærværende Tidspunkt indskrænke mig, idet jeg anbefaler Udval-

gets Ændringer til det høje Tings Velvillie og Vedtagelse.

Lange: Som det høje Tings Medlemmer erindre, tog jeg ved 2den Behandling mine den Gang stillede Ændringsforslag tilbage, fordi jeg havde — mente jeg — et grundet Haab om, at der kunde komme Enighed inden for Udvalget. At mit Haab var falsk, vil jeg erkende, men jeg maa dog udtale, at fra min Side var det virkelig et oprigtigt Ønske, at vi kunde naa dertil. Derfor frafaldt jeg straks det første af Ændringsforslagene, nemlig det, der vedrørte Forskellen mellem at betale Renten af den tegnede Kapital og den indbetalte Kapital, idet jeg naturligvis maatte formene, at det var det Ændringsforslag, der for mig havde mindst Betydning. Med Hensyn til det andet Ændringsforslag, hvor det drejede sig om Amortisationstiden, var der fra vor Side foreslaaet 8 Aar, fra det øvrige Udvalg 4 Aar, og jeg mente derfor, at det for at vise Imødekommen havde været passende, om man havde halveret Forskellen mellem de to Standpunkter og havde fastsat 6 Aar. I det Tilfælde vilde jeg have været fuldstændig tilfreds. Imidlertid kan jeg ikke sige, at Udvalget, ligesom ogsaa den højtærede Minister, ikke har vist mig Imødekommen, idet det har lagt et Aar paa Amortisationstiden, hvad jeg maa bringe saavel den højtærede Minister som Udvalget Tak for, ligesom jeg ogsaa maa sige Tak, fordi den højtærede Minister har givet sin Tilslutning til, at denne Bestemmelse ikke behøver at komme til Anvendelse over for bestaaende Selskaber. Derved er min Anke, at solide, nubestaaende Selskaber vilde lide Tab, falden bort. Derimod mener jeg fremdeles, at den Amortisationstid, der bliver given nydannede Selskaber, et Aar mere end oprindeligt foreslaaet, er for kort. Det er derfor, jeg fastholdt det laveste Aaremaal, der efter min Mening er nødvendigt, selv med en mindre Procent, 2 pCt. i Stedet for 2½ pCt. som tidligere beregnet til Anskaffelsesomkostninger. Jeg finder nemlig, at Tiden maa sættes til i alt Fald 7 Aar, altsaa 6 Aar ud over det første Aar. Da Udvalget imidlertid ikke har villet gaa med dertil, stillede jeg et subsidiært Ændringsforslag, som gik ud paa, at man forhøjede de 1½ pCt. til 2½ pCt. og saa nøjedes med 5 Aar, dog saaledes, at det første Aar ikke regnes med, men at Afslutningen foregaar de følgende 5 Aar. Det ærede Udvalg har ikke ment at kunne følge mig, men jeg troede at kunne faa en Stemning op for